

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK -Gospa Karmelska- 7.30 + Vugrinec Jakup god. i Marija

UTORAK - 7.30 + ob. Labaš i Cikač

SRIJEDA - kapelica - 7.30 + Vugrinec Jakup i obitelj

ČETVRTAK - 7.30 + ob. Vincek Julija

PETAK - 7.30 + Mlakar Stjepan, Buhin Ivan i Briški Stjepan

SUBOTA – 19.00 + skupna sv. misa – popis na oglasnoj ploči!

NEDJELJA – 16. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Sačić Petar (*Bartolovečka*)

11.00 + Sačić Vjekoslava, Ivan i Anđelka

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor u **petak** u 18.00

KAKO SE ODNOSITI PREMA SVEĆENICIMA?

1. Treba neprestano moliti za posvećenje svećenika. Sveti svećenici su najveće blago naših župa. Sveti svećenici su spas za naše mlade.
2. Pomozite svom svećeniku da temeljito živi svoje svećeništvo.
3. Nikad ne potičite neslogu među svećenicima, jer tako nastaju grupiranja u vjerničkoj zajednici.
4. Budite od pomoći svojim svećenicima u njihovim humanim i duhovnim potrebama.
5. Ne odnosite se afektivno i efektivno prema svećeniku kao da on pripada samo vama. Svećenik pripada u prvom redu Kristu, a posvećen je da bude na službu svima, a posebno najpotrebnijima.
6. Razveseljajte svoje svećenike po svome rastu u vjeri, nadi i ljubavi.
7. Kada svećenik pogriješi, neka vaše milosrdno srce bude hitrije od osude. Poštujte svećenika, ako ima i tisuću nedostataka, ne prenaplašujte ih. Ne sudite prebrzo njegove slabosti, da Bog vama oprostí vaše slabosti.
8. Ne tražite u svećeniku menadžera ili psihologa za sveto. Gledajte na njega kao na oruđe Božje po kome i danas djeluje Kristova spasonosna milost.
9. Suradujte, molite i trpite sa svojim svećenicima da bi vaša župa bila prava zajednica, velika obitelj, susretljiva i otvorena na službu svima; da bi vaša župna zajednica bila kao izvor kojemu mnogi dolaze utažiti svoju žeđ.
10. Nastojte uvijek u svećeniku vidjeti drugoga Krista, kako što kaže sveti Arški župnik: »Kada vidite svećenika, mislite na našega Gospodina«.

Urednik:Marko Domiter; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

srpanj, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 34 (190)

15. srpnja 2012.

15. NEDJELJA KROZ GODINU

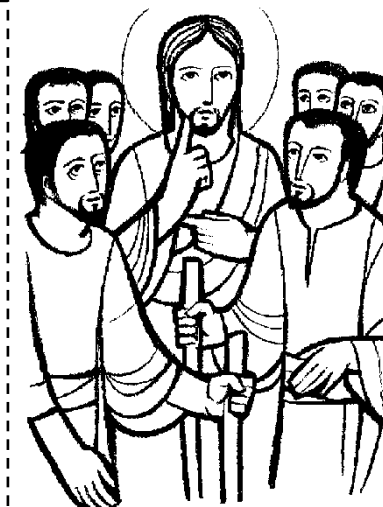
Psalam 85

*Pokaži nam, Gospodine, milosrde svoje
i daj nam svoje spasenje.*

Da poslušam što mi to Gospodin govori:
Gospodin obećava mir narodu svomu.
Zaista, blizu je njegovo spasenje
onima koji ga se boje
i slava će njegova prebivati u zemlji našoj.

Ljubav će se i Vjernost sastati,
Pravda i Mir zagrliti.
Vjernost će nicat iz zemlje,
Pravda će gledat s nebesa.

Gospodin će dati sreću
i zemlja naša urod svoj.
Pravda će stupati pred njim,
a Mir tragom stopa njegovih.

Ulazna pjesma

Ja ću se
u pravednosti
pojavit
pred tobom,
nasitit ću se
kad se očituje
slava tvoja.

LJUBAV, BOGATSTVO, USPJEH

Jednom je jedna žena zalijevala vrt, kada je ugledala tri starca pored vrtno ograde. Nije ih poznavala pa im je rekla: "Mislim da vas ne poznajem, ali mi se čini da ste gladni. Molim vas uđite unutra i pojedite nešto." Starci su je upitali: "Je li Vaš muž doma?" - "Ne", odgovorila je, "nije." - "Onda moramo otići", rekli su.

Navečer kada joj se muž vratio, žena mu je ispričala o susretu sa starcima. "Sada im možeš reći da sam se vratio i pozvati ih unutra", rekao je muž, i žena je otišla pozvati starce na večeru. "Na žalost, ne možemo svi prihvatiti Vaš ljubazni poziv", rekli su joj starci. "Zašto ne?", upitala je iznenađena žena. Jedan od staraca pokaza na drugog i reče: "Njegovo ime je Bogatstvo." Potom pokaza na trećega i reče: "Njemu je ime Uspjeh. A meni je ime Ljubav. Pođi k mužu i skupa odlučite kojega biste od nas trojice pozvali unutra." Žena se vratila u kuću i ispričala mužu. Muž presretan reče: "Super! Pozovi Bogatstvo da sa svim i svačim napuni našu kuću!" Ona pak nije bila zadovoljna njegovim prijedlogom: "Zašto radije ne bih pozvala Uspjeh?"

Razgovor je slušala njihova kćer i sva oduševljena rekla: "Zar ne bi bilo bolje pozvati Ljubav? Naš dom bi potom bio napunjen Ljubavlju!" Poslušavši savjet njihove kćeri, muž je rekao ženi: "Pođi van i zamoli Ljubav neka bude naš gost. Žena je pošla van i upitala: "Tko je od vas Ljubav? Molim neka dođe i bude naš dragi gost. "Ljubav je sjedila u invalidskim kolicima i skupa s njima odvezla se u kuću. Druga dva starca su krenula za njom. Zaprepaštena žena je upitala zašto idu i Bogatstvo i Uspjeh, kada je ona pozvala samo Ljubav? Starci su u jedan glas odgovorili: "Da si pozvala Bogatstvo ili Uspjeh, druga dva bi bili otišli. No, ti si pozvala Ljubav i kamo god Ona ide, nas dva je slijedimo!"

MIRIS BOŽJEG ZAGRLJAJA

Jednoga hladnoga jutra u bolnici je prije vremena rođena djevojčica s brojnim poremećajima. Bilo je to sićušno stvorenje, a njezini su roditelji bili duboko potreseni kada je liječnik rekao: „Vjerojatnost da će preživjeti vrlo je mala. Samo deset posto je moguće da preživi noć, ali ako i preživi, sigurno je da će cijeloga života imati velike posljedice.“ Otac i mati su se ledili od straha slušajući liječnika koji je objašnjavao koje će sve probleme imati djevojčica. Neće moći hodati, a bit će gluhonijema, slijepa, mentalno zaostala i još mnogo toga. Majka, otac i njihov petogodišnji sin željno su očekivali djevojčicu, a sad su bili suočeni sa činjenicom da će se njihova očekivanja zauvijek raspršiti.

K tomu su se pojavili toliki problemi. Nervni sustav djevojčice nije se razvijao. Bio je po nju opasan svaki dodir, poljubac, zagrljaj. Nitko, ni njezini najbliži nisu joj smjeli iskazivati ljubav, morali su izbjegavati svaki dodir. Svi troje su se uzeli za ruke i molili stojeći u obliku malog srca u velikoj bolnici: „Svemogući Bože, Gospodaru života, učini ti što mi ne možemo učiniti: pobrini se za malu Dijanu, privini je na svoje srce, zagrli je da osjeti svu našu ljubav.“ Dijana, drhtavi smotuljak, počela se micati. Sljedećih je tjedana postupno dobivala na težini i napredovala. Dva mjeseca kasnije njezini su je roditelji mogli prvi put zagrliti. Pet godina kasnije Dijana je bila vedra djevojčica koja je s povjerenjem gledala u budućnost, a želja za životom u nje je sve više rasla. Znakova tjelesnih i duševnih poremećaja nije bilo; bila je posve normalna, živahna i pametna djevojčica. No to nije kraj priče.

Jednog sparnog poslijepodneva u parku nedaleko od kuće, dok je njezin brat s prijateljima igrao nogomet, Dijana je sjedila u maminu krilu. Brbljala je kao i obično o svemu, a onda odjednom zašutjela. Stisnula je ruke kao da nekoga grli i upitala mamu: „Osjećaš li?“ Mama je u zraku osjetila miris nadolazeće kiše i rekla: „Da, uskoro će pasti kiša“. Malo nakon toga, Dijana je podigla glavu i trljajući ruke povikala: „Ne, miriše po njemu. Miriše kao kad te Bog jako zagrli.“ Mama je briznula u plač, a djevojčica se izvukla iz njezina krila i otrčala se igrati s drugom djecom. Potvrdila je ono što je žena dugo nosila u svom srcu. Dok god je bila u bolnici boreći se za život, Bog se brinuo za malenu. Često ju je grlio, tako da je njegov miris ostao utisnut u Dijanino pamćenje.

U svakom djetetu ostane miris Boga. Zašto se toliko žurimo da ga izbrišemo?
Bruno Ferrero